

Kunstsmør. I saa Henseende maa jeg gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at der i Betænkningen staar følgende: „Produktionen i Danmark af Kunstsmør er ikke betydelig; der findes saa vidt bekendt kun to Fabrikker i Landet, og disses Produktion andrager næppe særdeles store Kvantiteter. Derimod skjønnes Indførselen, navnlig fra Norge og Holland at være ret betydelig. I Følge de ganske vist ikke fuldt nøiagtige Oplysninger, der i saa Henseende har funnet staves til Veie. osv.“ Det ærede Medlem vil altsaa se, at selve Teksten paa det Sted angiver, at de Oplysninger, der gives, ere af problematisk Værdi.

Oversfor de fremkomne Udtalelser er jeg fremdeles nødt til at udtale mig lidt om de Overtrædelser, der have fundet Sted med Hensyn til Kunstsmørret. Af saadanne Overtrædelser har der saa vidt mig bekendt til Dato foreligget 33. Naar det ærede Medlem, om jeg opfattede ham ret, troede, at der deriblandt ikke var noget Tilfælde, hvor Vedkommende egentlig havde solgt Kunstsmør for Smør, vil jeg dog oplyse, at der er endogsaa ikke ganske saa, til Dels obdøse Tilfælde af den Slags. For ikke at være for udførlig skal jeg indskrænke mig til at nævne et enkelt. En enkelt Mand er, siden Loven udkom, tre Gange multeret for at have solgt Kunstsmør for Smør, første Gang med 500 Kr., anden Gang med 700 Kr. og tredje Gang med 200 Kr., i Alt altsaa 1,400 Kr., og han er bleven ved dermed. Det følger altsaa af sig selv, at disse 1,400 Kr. har det funnet betale sig for ham at erlægge, fordi hans Forretning har været god, og disse 1,400 Kr. have altsaa de Smaafolk, han har handlet med, maattet betale i extra Bederlag for at have nydt den Værdi af kjøbe hans Kunstsmør. For at give et Billede af, hvad der er Tale om, og for at man kan se, at det ikke er Bagateller, skal jeg nærmere give et Referat af de første af de Retsager, der have været reiste imod den af mig nævnte Mand. Sagen er Følgende: N. N. — jeg vil ikke nævne ham ved Navn her, men Navnet staar naturligvis til det ærede Medlems Tjeneste. Det er iøvrigt en Mand, der væsentlig har handlet med Smaafolk, f. Ex. en Drager, en Kone, der er gift med en Smed, som bor paa en Bagvej ude paa Nørrebro, og flige Folk (En Stemme: Saa fortjener han da at nævnes!). Det eventuelle Udvalg skal naturligvis faae alle de Oplysninger, det ønsker. Vi have jo ikke i den nærværende Lov en Bestemmelse om, at Folk skulle nævnes; derimod staar det ganske vist i Lovforslaget, men jeg vil ikke foregribe det. For Resten

er det jo ingen Hemmelighed, da det er offentlige Sager. Tilfældet er altsaa Følgende: „N. N. lader i betydeligt Omfang omkjøre Blandingsmør og Kunstsmør, som han salbheder og leverer til en Mængde Familier som ægte dansk Herregaardsmør. To Trækvogne og et Enspænderkjøretøj ere daglig i Virksomhed — det er dog altsaa Noget — det Meste, der sælges, er Blandingsmør, ællet sammen paa Maskine, indeholdende $\frac{1}{8}$ eller mere Kunstsmør. Alt holdes anbragt i almindelige Smørjustager. Der bruges 8 à 10 Ottinger Kunstsmør om Ugen.“ Vedkommende blev saa straffet med 500 Kr. Næste Gang fik han som sagt en Bøde paa 700 Kr., og endelig blev han tredje Gang tiltalt, denne Gang ved en anden Jurisdiktion, hvilken Sag, der endnu ikke er bleven bestrevet, endte med, at han ved Forlig forpligtede sig til at betale 200 Kr. Af saadanne, endogsaa meget obdøse Tilfælde, foreligger der i det Hele en halv Snes. Selvfølgelig foreligger der ogsaa Overtrædelser i England; men der er det ikke muligt at faae fat paa dem. Men jeg kan i Følge en fuldkommen paalidelig Konsularindberetning sige, at det i længere Tid er sket, at Smør, Butte-rine, Margarin, hvad De ville, som er blevet tilvirket i Liverpool, er blevet solgt i Manchester i danske Halvfuntager som dansk Smør. Altsaa der foregaar Noget af den Slags, og det er derfor sikkert at værges sig derimod. — Maa jeg med Hensyn til, hvad det ærede Medlem i Gaar var inde paa at betegne som formelle Overtrædelser af Loven, nævne, at der har været et Tilfælde med en Fabrikant i Aarhus, og jeg tror, 24 i Kjøbenhavn, og jeg kan ikke erkjende, at det har været formelle Overtrædelser af Loven, det har været reelle. Sammenhængen er den, at, da det paagjældende Forhold blev opdaget — jeg veed selvfølgelig ikke, hvor længe det har fundet Sted, hvor kan jeg vide det? — blev det anmeldt for Indenrigsministeriet, og hvad gjorde jeg saa? Jeg sagde, der skal skrives til Kjøbenhavns Politii og til Politimesteren i den Jurisdiktion, hvor Fabrikken ligger. Saa maatte det virkelig være Politimestrenes Sag, hvorledes og i hvilket Omfang de vilde forfølge Sagen videre. Jeg skal for Resten tilføie, at der fra Politimesteren fra Aarhus kun er Indberetning med et Spørgsmaal, om man vilde have Forlig eller en Dom, og dertil sagde jeg, som jeg altid siger, naar der er Tale om en virkelig Overtrædelse og ikke om en Disciplinærforsæelse: Maa jeg bede om en Dom, en Retsafgjørelse, hvortil der i dette Tilfælde var saa meget mere Anledning, som der var Jurister, der fandt det tvivlsomt, om